

Шульга Н.В.
кандидат педагогічних наук,
Уманський державний
педагогічний університет
імені Павла Тичини

ГОВІР КОКНІ ЯК ІНСТРУМЕНТ КОМУНІКАЦІЇ В АНГЛІЇ У ХІХ СТОЛІТТІ

Південне мовлення на території Великої Британії дуже близьке до літературної вимови, беручи до уваги те, що нестандартні говори дуже близькі до Кокні, який є соціальним говором, мовою регіонів робітничого класу Великого Лондона ХІХ століття .

Яскравим прикладом говору Кокні ХІХ століття може послугувати «перлина» літературної спадщини Ч. Діккенса роман «Посмертні записки Піквікського клубу». В цілому, мова його творів характеризується простотою, образністю, яскравим комічним колоритом, експресивністю та емоційністю. У ній переважає народно розмовна стихія з афоризмами, приказками, прислів'ями і каламбурами. Часто Діккенс «замінює» звуковий комплекс слова, щоб досягти гумористичного ефекту.

В мові свого роману Чарльз Діккенс використовує різноманітні стилістичні засоби для передачі живого говіркового мовлення Кокні. Зокрема, це стилістичні тропи та фігури. Взагалі, для говору Кокні робітничого класу Лондону ХІХ ст. характерне явище метатези, анномінації та анаграми, які, зокрема, використав Ч.Діккенс для досягнення гумористичного ефекту в змалюванні мовленнєвої сфери своїх героїв, людей з народу, мова яких збагачена колоритними висловами. Так, наприклад, мовлення Сема Веллера та його батька видається комічним, оскільки вони ненавмисне плутають літери в словах.

before - afore

170

—I never knowed a respectable coach man as wrote poetry' ceptone, as made an affectin' copyo' worses the night afore he wos hung for a high way robbery.||

one – vun; afraid - afeered

— Nev'r mind, Sammy,|| replied Mr.Weller, —it'll be a wery agonizin' trial to meat my time of life, but I'm pretty tough, that's vun consolation, as the wery old turkey remarked wen the farmer said he wos afeered he should be oblided to kill him for the London market|| .

Досліджуючи говір Кокні як інструмент комунікації робітничого населення Англії XIX століття, можна зазначити, що він характеризується субституцією, явищем, коли одні звуки замінюються іншими. Ця фонетична особливість відображається і в написанні. Зокрема, Ч.Діккенс використав фонетичні явища елізії, редукції та асиміляції для досягнення ефекту швидкого говіркового мовлення й відобразив їх у мові свого твору, звертаючись подекуди до оригінальних мовностилістичних засобів комічного для досягнення виразності в змалюванні характерів і ситуацій.

Література

1. Dickens, Charles. *The Pickwick Papers*. – L: Penguin Popular Classics, 1994. – 886р.